

IEMAND

De tijd, hoe pietluttig ook, is heel wat wijzer dan het geheugen,
want hij laat alle dingen op hun plek,
zoals je huisbaas, die chagrijnig rokend
door het raam zit toe te kijken
hoe de herfstbladeren langs onzichtbare treden naar beneden
rollen,

en gaat, terwijl ergens toch een kostbare zilveren vork op de
vloer belandt,
of een handvol aarde uit iemands handen op iemands graf
neerploft,
rustig liggen spinnen op een muur van vrede,
loom als een tot een kleine bal opgerolde kat.

Maar nu scheuren de bladeren zich los van hun vergeelde
navelstreng
en er lijkt niets ter wereld zo zenuwslopend,
als het gevoel dat er elk moment iemand kan opdagen
en iemand kan verdwijnen.

Vital Ryzhkov (2013)

